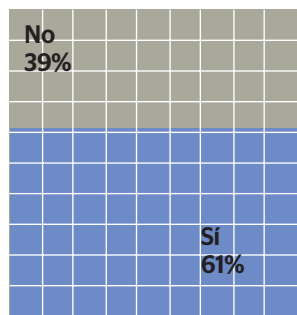

ENQUESTA

Ha millorat la seguretat a les carreteres amb el sistema de punts?

Vota a:
www.dbalears.cat

BLOGS

Venturoses orelles, les que t'escolten

Saludem-nos efusivament, diu Rajoy. A la qual cosa contesta Aznar amb rialles. Hi ha un error en el qual el polític cau a mitges i repetidament per a satisfacció del periodista. I és, a part de parlar més del compte, el de parlar davant molts de periodistes dubtant de l'eficàcia dels micròfons. Però sembla que aquesta vegada Rajoy ha parlat alt i clar...•

<http://aurorabonin.wordpress.com/>

“Escac al rei”, de López Bofill

“Aquest és un discurs crític amb la monarquia, però plantejat sempre amb respecte”. I, efectivament, a través de les pàgines d'aquest assaig, l'autor, doctor en Dret i professor de Dret Constitucional de la Universitat Pompeu Fabra, i promotor de la plataforma Sobirania i Progrés i del Centre d'Estudis Sobiranes (a part d'escriptor), fa una reflexió, crítica i documentada, sobre la monarquia espanyola, amb un estil àgil que atrapa el lector des de la primera pàgina...•

<http://maitesalord.cat>

Lectors

Bústia

Merdetes de ca a l'escala comunitària

De vegades, un no sap fins on pot arribar el comportament humà, perquè els dels animals com els cans, ja ho sabem, van a remolc de l'amo i al seu aire. Les merdetes de ca que vaig trobar l'altre dia quan entrava en un bloc de pisos de Palma em varen deixar astorat, fins al punt que no aconseguesc entendre com el propietari o la propietària de l'animal tenguí la poca vergonya de deixar que el seu animaló faci les necessitats a l'escala comunitària i les deixi, ben tranquil o tranquil·la, allà enmig, perquè tot hom les ensumi i es faci una miqueta d'oi. La pudor, evidentment, regirava l'estómac, però com he dit, regira molt més saber que hi ha persones capaces de consentir situacions com aquestes.

JOSEP ANTONI CALVO I FEMENIES. Es Pont d'Inca. Marratxí.

Biocombustibles, responent a Mateu Morro

Voldria comentar ses pàgines 30 i 31 de dissabte passat. A sa pàgina 30 veim una entrevista a Sebastià Campaner un home de camp, explicant lo que hi ha, que tot se'n va en orris i que es campers no tenim pugues de preu en cap producte, ho repetesc, en cap producte. Al seu costat un article “internacional” del Sr. Mateu Morro, en el qual xerra de política europea i internacional de fons especuladors. No dubt que a alts nivells existesqui un “brut” negoci de preus amb el blat de moro. Ara sa meva pregunta és: Qui fa blat de moro a Balears?? Aquí feim

biocombustibles? Per què no feim bioetanol de ses garroves? I d'oli? Sr. Morro, amb tots es meus respectes, no seria bo fer que tota sa llarga sèrie de camps abandonats o de mínim antirendiment de Balears servissin per fer biocombustibles a preu no ja de mercat, sinó un 10% més barats?

No perquè hi hagués més cotxes sinó per a biodièsel en autocars o transport públic. I es pagesos no podem fer biodièsel de ses nostres pròpies oliveres? No creu que ses terres mal conrades o abandonades d'Àfrica se destinin a fer es seu propi i barat biodièsel? En conclusió, lo que és vàlid per a Àfrica és valid per a mi. En uns anys esper tenir biodièsel d'autoproducció, per a fer anar es meu tractor, quan ja els campers farà temps que no haurem pogut assumir es costos.

A.P.S. Inca.

La fal·làcia del servei virtual al ciutadà

Escric aquesta carta per denunciar com, una vegada més, se'ns pren el pèl als ciutadans des de l'Ajuntament de Palma, malgrat ser-ne senyera dels programes dels partits de govern, la transparència i l'apropament als ciutadans/es.

La meva queixa és l'obscurantisme de la plana web del consistori, que, al contrari del que feia l'antic equip de govern, ni detalla l'estructura interna de l'Ajuntament ni facilita les direccions electròniques dels edils.

A més, tenen una secció on diuen “Ajuda'ns a millorar el portal”, però no hi ha cap di-

recció on enviar suggeriments per millorar l'obsoleta web.

Així i tot, vaig cercar a la secció “Contacta'ns” per demanar que es posàs aquesta informació, així com també vaig enviar preguntes al OIO, a l'Institut Municipal de l'Esport i a Emaya, i passats mesos, no n'he obtingut resposta.

Què hem de fer els ciutadans que volem enviar suggeriments per millorar la nostra ciutat? Perdre temps, doblers i energies posant instàncies i telefonant milers de vegades? És aquesta la societat de la informació? És aquest l'estil Calvo? Què en diu el regidor de Participació Ciutadana?

JESÚS ESTREMER I MAS. Palma.

Ordinadors de baix cost per a qui?

D'aquí a molt poc totes les tendes especialitzades en informàtica del nostre país disposaran als seus aparadors d'un producte molt atractiu: ordinadors de baix cost. Es tracta de mini-PC portàtils amb un preu que oscil·larà entre els 300 i els 400 euros. Davant la pregunta immediata de com pot ser que un ordinador tingui un preu tan baix, la primera temptació és buscar-ne la resposta en la màgia de la tecnologia. Però cal tenir en compte que no tot l'estalvi es fa en base als avenços científics i a la innovació tecnològica, sinó que el medi ambient i les persones també n'assumeixen costos importants que els consumidors finals no paguem.

En la fabricació dels xips s'utilitzen grans quantitats de productes tòxics com el níquel, crom, zinc, etc. que en contac-

te amb els treballadors poden produir càncer, avortaments i defectes de naixement. A més a més, per a la creació dels anhelats microxips és necessària l'obtenció de coltan (material format per una barreja d'altres minerals), l'exportació del qual ha ajudat al finançament de diverses faccions de la Segona Guerra del Congo, país on se'n troben el 64% de les reserves mundials. Aquest exemple il·lustra amb claredat la desigualtat en el repartiment de la riquesa i la ineficàcia de la globalització capitalista.

DIEGO ALBA FRAGA. Barcelona.

Qui està en perill?

Ahir, diumenge dia 13 vàrem anar al Palma Aquarium el meu marit, el nin i jo. Quan érem a la finestreta per pagar, vaig dir a la senyoreta:

-Dos adults i un nin. Ella contestà:

-Son residentes?

-Sí, li vaig mostrar el DNI.

-Si volem sortir després per dinar podem tornar a entrar?

I la contestació que ens va donar la senyoreta que fa feina a Mallorca, va ser:

-Si no me habla en castellano no la entiendo.

Les persones que hi havia davant meu eren de parla alemanya i la senyoreta no hi va posar cap problema. Per què a mi, que visc aquí i és la meua llengua m'han de tractar com si fos un alien?

Tranquils, el castellà no està en perill, els que estam en perill som els mallorquins, que acabarem a la reserva de Galatzó.

FRANCISCA LLORENS CLADERA. Palma.

Bibicaricatures.com

